



ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 111

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

Sura al-Masad – Vers 1

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

تَبَّتْ — *tabb(at)* — Förgjordes / gick under

يَدَا — *yada* — händerna (handlingarna)

أَبِي — *abi* — av Abu

لَهَبٍ — *Lahab(in)* — Lahab (eldens fader - smeknamn)

وَتَبَّ — *wa-tabba* — och han gick under / förgjordes

Teologisk innebörd:

Versen är en fördömselse av Abu Lahab, en av Profetens farbröder som aktivt motarbetade islam. Att hans "händer" förgjordes syftar på hans handlingar, rikedom och inflytande – allt som han använde för att

bekämpa Profeten. Att han själv också "gick under" visar att motstånd mot sanningen leder till förlust både i detta liv och det kommande. Teologiskt är versen ett exempel på att släktskap inte skyddar från Guds dom, och att arrogans och fiendskap mot sanningen kan leda till evig fördömmelse - även för dem med hög status.

Sura al-Masad - Vers 2

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ ۖ وَمَا كَسَبَ

مَا — *ma* — Inte / ingenting

أَغْنَىٰ — *aghna* — hjälpte / gagnade

عَنْهُ — *'anhu* — honom

مَالُهُ ۖ — *maluhu* — hans rikedom

وَمَا — *wa-ma* — och inte heller

كَسَبَ — *kasaba* — det han förvärvade / tjänade

Teologisk innebörd:

Versen förklarar att Abu Lahabs rikedom och förvärvade tillgångar inte kunde rädda honom från Guds straff. Det är en kraftfull påminnelse om att materiell framgång inte har något värde inför Gud, särskilt när den används för att motarbeta sanningen. Teologiskt visar versen att världsliga resurser inte kan köpa frälsning, och att handlingar och intentioner är det som avgör människans öde - inte status, pengar eller inflytande.

Sura al-Masad - Vers 3

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

سَيَصْلَىٰ — *sayasla* — Han ska brinna / kastas in i

نَارًا — *naran* — en eld

ذَاتَ — *dhata* — med / som har

لَهَبٍ — *lahab(in)* — lågor / flammande eld

Teologisk innebörd:

Versen beskriver Abu Lahabs öde i det kommande livet: han kommer att kastas i en flammande eld. Ordet "lahab" (lågor) är särskilt laddat här, eftersom det också är en del av hans namn – vilket skapar en retorisk och ironisk koppling mellan hans identitet och hans straff. Teologiskt visar versen att de som bekämpar sanningen med arrogans och hat riskerar ett straff som speglar deras handlingar. Det är också en påminnelse om att Guds rättvisa är exakt och genomgripande, och att ingen undgår konsekvenserna av sina handlingar – oavsett släktskap, status eller rikedom.

Sura al-Masad – Vers 4

وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

وَأَمْرَاتُهُ — *wa-imra'atuhu* — och hans hustru

حَمَّالَةَ — *hammalata* — bärare

الْحَطَبِ — *al-hatab(i)* — av ved / bränsle

Teologisk innebörd:

Versen nämner Abu Lahabs hustru, som likt honom var en aktiv motståndare till Profeten ﷺ. Att hon beskrivs som "bärare av ved" har flera tolkningar:

- **Bokstavligt:** att hon bar ved för att skada Profeten, t.ex. genom att lägga taggar på hans väg.
- **Symboliskt:** att hon kommer bära ved till sin egen eld i helvetet – en bild av att hennes handlingar bidrog till hennes straff.
- **Retoriskt:** uttrycket förstärker hennes roll som uppvigglare och spridare av hat, vilket gör henne medskyldig till sin makes öde.

Teologiskt visar versen att onskans stödjare – även i bakgrunden – är ansvariga, och att handlingar mot sanningen får konsekvenser oavsett kön, status eller relation.

Sura al-Masad – Vers 5

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

فِي — *fi* — runt / i

جِيدِهَا — *jidi-ha* — hennes hals

حَبْلٌ — *habl(un)* — ett rep

مِّن — *min* — av / från

مَّسَدٍ — *masad(in)* — palmfiber / hårt tvinnat rep

Teologisk innebörd:

Versen beskriver den straffande symboliken för Abu Lahabs hustru, som ska bära ett rep av palmfiber runt sin hals. Detta kan tolkas på flera nivåer:

- **Bokstavligt:** ett straff i helvetet där hon binds med ett grovt, smärtsamt rep.
- **Symboliskt:** en bild av hur hennes hat och handlingar – särskilt hennes försök att skada Profeten ﷺ – blir till hennes egna bojor.
- **Retoriskt:** versen speglar hennes arrogans och sociala status (hon bar smycken runt halsen), som nu ersätts med förnedring och straff.

Teologiskt visar versen att onskans konsekvenser är både rättvisa och passande, och att den som sprider skada och hat får bära dess börda – bokstavligt och bildligt.

[Kapitel 111](#)

[«ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 112](#)

[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 110»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)

- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)